

Arrest

nr. 334 961 van 27 oktober 2025
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker), die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 30 juli 2024 en dient op 31 juli 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 november 2024 wordt verzoeker gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), met behulp van de bijstand van een tolk Tamil

1.3. Op 13 december 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Sri Lankaanse nationaliteit te beschikken en een Singhala moslim te zijn. U bent geboren in Ratnapura. Op jonge leeftijd verhuisde uw gezin naar Beruwala, de stad van uw vader. U behaalde een diploma in de elektriciteit. Tijdens en na uw studies werkte u als elektriciteits- en airconditioningtechnicus.

U verklaart Sri Lanka te hebben verlaten om geld te kunnen verdienen in het buitenland, zodat u uw zus' huwelijk kan betalen en opdat u zelf een eigen leven kan opbouwen. U leende zo'n 4,5 miljoen Sri Lankaanse roepies (circa 14.650 euro) geld bij twee jeugdvrienden en een collega om uw reis naar Europa te kunnen financieren. U heeft geen andere schulden.

U reisde van Sri Lanka naar India in september 2023. U verkreeg een Belgisch 60-dagenvisum. In oktober 2023 vloog u op legale wijze en met uw eigen paspoort vanuit India via Dubai naar België. U reisde op instructie van uw Indiaas contactpersoon direct met de trein naar Frankrijk, waar u werd bestolen van uw bezittingen. U diende in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in en op 25 januari 2024 werden uw vingerafdrukken er geregistreerd. De Franse autoriteiten concludeerden echter op basis van de Dublinverordening dat België verantwoordelijk was voor uw verzoek, waarna u omstreeks augustus 2024 terugkeerde naar België. U diende op 31 juli 2024 een verzoek om internationale bescherming in te België.

Bij terugkeer vreest u uw openstaande schulden bij uw twee vrienden en collega niet te kunnen terugbetalen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw geboorteakte en uw rijbewijs.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Op basis van uw verklaringen en onderzoek van alle elementen in uw dossier wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

1. Geen vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

1.1 De door u aangehaalde problemen vertonen geen nexus met één van de criteria vermeld in het Verdrag van Genève die voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u Sri Lanka verliet omwille van economische problemen: uw werk in Sri Lanka volstond niet om voor uw zus' huwelijk te betalen en om voor uzelf een eigen leven uit te bouwen, waarop u een lening aanging bij twee vrienden en één collega om uw reis naar Europa – om hier te kunnen werken – te financieren (CGVS, pp. 4, 8-11).

1.2 U vreest problemen met uw twee vrienden en met uw collega als u de lening aan hen niet kan terugbetalen. U verklaart dat zij na uw vertrek meermaals bij uw ouders zijn langsgeslagen om naar u te informeren en dat zij op hun beurt geld leenden teneinde u geld te kunnen lenen. Uw vrees is echter louter van gemeenrechtelijke aard. Bovendien koppelt u op geen enkel moment een persoonlijke of concrete vrees aan de schulden die u bij uw vrienden zou hebben opgebouwd: het zijn vrienden vanaf uw kindertijd en stelt dat u een oplossing zal moeten vinden om ze terug te betalen (CGVS, pp. 9-11).

1.3 U legt overigens ook geen begin van bewijs neer van de schulden die u bij uw vrienden en collega zou zijnaangegaan, wat uw verklaringen hierover alles behalve ondersteunt (CGVS, p. 9).

2. U heeft geen vrees ten aanzien van Sri Lanka.

2.1 U stelt geen enkele persoonlijke vrees te koesteren indien u naar Sri Lanka zou terugkeren, behalve dat de schulden aan uw vrienden en collega niet zal kunnen terugbetalen. Bovendien werd u in Sri Lanka nooit gearresteerd, heeft u er niet in de gevangenis gezeten, bent u er nooit veroordeeld en is er ook nooit een proces tegen u gestart in Sri Lanka. Evenmin bent u ooit actief geweest in een organisatie, vereniging of partij (CGVS, pp. 6, 9-11).

2.2 De voorgelegde identiteitsdocumenten kunnen voornoemde niet wijzigen. Uw identiteitskaart, uw geboorteakte en uw rijbewijs zijn immers enkel een indicatie van uw nationaliteit, identiteit en herkomst. Uit deze documenten kan echter geen vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade in uwen hoofde worden afgeleid (CGVS, p. 7).

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures.

Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Gezien u Singalees bent en geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongegrond karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert aan dat de moslimgemeenschap gediscrimineerd wordt in Sri Lanka. Ter staving van zijn betoog verwijst hij naar een rapport van Amnesty International, getiteld “*Sri Lanka: Geweld en discriminatie van moslims door de staat sterk toegenomen*” van 2021.

2.2. Verzoeker voert aan dat het voor hem als moslim moeilijk is om een goede baan te vinden in Sri Lanka, en dat hij te maken krijgt met discriminatie en vijandigheid. Daarnaast haalt verzoeker aan dat Sri Lanka een relatief jonge bevolking heeft, waardoor er onvoldoende werkgelegenheid is voor degenen die de arbeidsmarkt betreden. Hij stelt dat zijn etniciteit het vinden van een goede baan bemoeilijkt.

2.3. Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.4. Verzoeker voegt geen nieuwe stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Juridisch kader

3.1. Bevoegdheid van de Raad

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de vaststellingen of motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van verzoekende partij daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘*beoordeling van feiten en omstandigheden*’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling van het beroep

4.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”.

Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling derhalve aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een Singhala moslim is, geboren is in Ratnapura en op jonge leeftijd verhuisd is naar Beruwala stad (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 4 september 2024, persoonsgegevens; AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO CGVS), 14 november 2024, p. 4). Verzoeker verklaarde dat hij Sri Lanka verlaten heeft om geld te kunnen verdienen in het buitenland, en dat hij zo'n 4.5 miljoen Sri Lankaanse roepies heeft geleend bij twee vrienden en een collega om zijn reis naar Europa te kunnen financieren. Verzoeker verklaarde niet te kunnen terugkeren naar Sri Lanka omdat hij vreest dat hij de leningen die hij is aangegaan niet zal kunnen terugbetalen. (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS, 4 september 2024; NPO CGVS, p. 8-11). Tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigde verzoeker uitdrukkelijk dat hij zijn land van nationaliteit enkel omwille van economische motieven verlaten had, en dat hij geen andere problemen had in Sri Lanka (NPO CGVS, p. 11).

Zoals de adjunct-commissaris terecht opmerkt, zijn de door verzoeker aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk van aard. Zij houden immers geen verband met een één van de vijf vervolgingsgronden in de vluchtelingendefinitie, een noodzakelijke voorwaarde om als vluchteling te worden erkend. Verzoeker betwist dit niet. Evenmin ontkent verzoeker dat hij geen enkel begin van bewijs heeft neergelegd waaruit kan

blijken dat hij geld geleend heeft van zijn vrienden en collega, noch weerlegt of ontkracht hij het motief in de bestreden beslissing dat hij weliswaar stelt problemen te vrezen met zijn vrienden en collega indien hij de lening niet aan hen kan terugbetalen, doch zijn vrees niet concretiseert. Deze overwegingen van de bestreden beslissingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratieve dossier, blijven, bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, dan ook onverminderd overeind.

4.1.2. Verzoeker stelt thans in zijn verzoekschrift dat de moslimgemeenschap gediscrimineerd wordt in Sri Lanka. Dienaangaande verwijst hij naar en citeert hij uit een rapport van Amnesty International, getiteld "*Sri Lanka: Geweld en discriminatie van moslims door de staat sterk toegenomen*" van 2021.

De Raad merkt op dat uit de door verzoeker aangebrachte informatie weliswaar blijkt dat moslims in Sri Lanka te maken kunnen krijgen met discriminatie, bedreigingen en geweld, doch dat niet kan blijken dat de actuele situatie voor moslims in Sri Lanka van zulke aard zou zijn dat het loutere gegeven moslim te zijn zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt dan ook aan verzoeker toe om aan de hand van op zijn persoon betrokken feiten de voorgehouden nood aan internationale bescherming wegens zijn geloofsovertuiging *in concreto* aannemelijk te maken, waartoe verzoeker evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker stelt weliswaar dat het voor hem als moslim moeilijk is om een goede baan te vinden en dat hij reeds geconfronteerd werd met discriminatie en vijandigheid, doch zijn blote beweringen stroken niet met zijn opeenvolgende verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en het CGVS. Zo blijkt dat verzoeker, die in Sri Lanka tewerkgesteld was als elektrotechnicus, op geen enkel ogenblik doorheen zijn asielprocedure heeft aangehaald dat hij op de arbeidsmarkt werd gediscrimineerd omdat hij moslim is. Evenmin heeft hij aangevoerd dat hij omwille van zijn religieuze overtuiging vijandig bejegend werd. Verzoeker verklaarde daarentegen uitdrukkelijk dat hij zijn land van nationaliteit enkel omwille van economische motieven verlaten had, en dat hij geen andere problemen had in Sri Lanka (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 4 september 2024, persoonsgegevens; NPO CGVS, p. 4-5; 11). Aldus blijkt niet dat verzoeker daadwerkelijk persoonlijk problemen heeft gekend omwille van zijn geloofsovertuiging.

In zoverre verzoeker aanvoert dat zijn etniciteit het vinden van werk bemoeilijkt, merkt de Raad op dat verzoeker verklaard heeft Singalees te zijn. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat Singalezen, die de meerderheid van de bevolking uitmaken, structureel worden gediscrimineerd in Sri Lanka. Integendeel, uit de COI Focus toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Sri Lankaanse overheid en het veiligheidsapparaat grotendeels door Singalezen worden gedomineerd en dat het overheidsbeleid in hoofdzaak is afgestemd op de belangen van de Singalese meerderheid. De Raad ziet dan ook geen aanwijzingen dat verzoeker omwille van zijn etniciteit bijzondere moeilijkheden zou ondervinden bij het vinden van werk. (COI Focus "*Sri Lanka: Situatie bij terugkeer van Tamils*" van 13 september 2022, p. 11 en 19).

Hierbij aansluitend merkt de Raad op dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Zoals blijkt uit het voorgaande, maakte verzoeker doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van dergelijke ingrijpende problemen en hij brengt met de algemene beschouwingen in het verzoekschrift evenmin concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer naar Sri Lanka persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging. Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat er in zijn hoofde sprake is van discriminatie die het leven in zijn land van herkomst ondraaglijk maakt. De loutere verwijzing naar een mensenrechtenrapport over de moslims in verzoekers land van herkomst kan dan ook geenszins volstaan om aan te tonen dat ook verzoeker bij terugkeer naar Sri Lanka aan een dergelijke behandeling zal worden onderworpen.

4.1.3. In acht genomen wat voorafgaat kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Sri Lanka.

4.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, verwijst de Raad naar de hoger gedane vaststellingen daarover, en met name dat verzoeker geen enkel begin van bewijs heeft neergelegd waaruit kan blijken dat hij daadwerkelijk geld geleend heeft van zijn vrienden en collega, alsook dat verzoeker er geenszins in slaagt de problemen die hij stelt te ondervinden indien hij de door hem aangegane schulden niet kan terugbetalen te concretiseren.

4.2.3. In de mate dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat er onvoldoende werkgelegenheid is in Sri Lanka, wijst de Raad erop dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32). Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM. Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen.

De kernvraag is of de huidige algemene socio-economische situatie in Sri Lanka overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Uit de COI Focus “*Sri Lanka: Situatie bij terugkeer van Tamils*” van 13 september 2022 blijkt dat het noorden en oosten van Sri Lanka, de traditionele Tamilgebieden, worden geconfronteerd met landbezettingen door de Sri Lankaanse overheid, dat het overheidstoezicht een belangrijk obstakel vormt voor de integratie van voormalige LTTE-strijders, en dat Sri Lanka tijdens de laatste regeerperiode van de Rajapaksa's is terechtgekomen in een diepe economische crisis. Sri Lanka is niet meer in staat om internationale betalingen uit te voeren, de inflatie creëert voedselonzeekerheid voor 38% van families en dat 70% van de bevolking het moet stellen met minder voedsel dan voor de crisis. UNICEF maakt melding van een humanitaire noodsituatie. De oorzaak voor de economische en hieruit voortvloeiende humanitaire malaise in Sri Lanka is te vinden bij de impact van de Covid-19-pandemie op het toerisme, tegenvallende thee- en rijsttoegsten en deels ook het roekeloze beleid van minister van Financiën Basil Rajapaksa. De Sri Lankaanse overheid onderneemt intussen stappen om de Sri Lankaanse economie weer aan te zwengelen, al wordt erop gewezen dat de negatieve effecten van het vorige regime en van de coronapandemie nog wel enige tijd zullen nawerken. Hoe dan ook trachten de Sri Lankaanse autoriteiten aan de economische crisis in het land het hoofd te bieden, in samenwerking met onder andere het IMF.

Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Sri Lanka overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de Sri Lankaanse autoriteiten of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de Sri Lankaanse autoriteiten of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en

humanitaire omstandigheden in Sri Lanka op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

4.2.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

4.3. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

4.4. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Kosten

De verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig oktober tweeduizend vijftientig door:

K. ALLYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS